

*Ngày xưa Địch tặc ngạo mạn quân, ngày nay Địch tặc ngạo mạn quần chúng*



*Địch tặc đang Cộng Sản Việt Nam lên thế 10.*

Sắp đến kỳ đại hội 11 của đảng CSVN để tìm các nhân sự giữ các chức vụ Tổng bí thư, Thủ tướng, Chủ tịch nước, Chủ tịch quốc hội. Ai sẽ còn ở lại, và ai sẽ ra đi chức sắc có nhiệm vụ gì để ý theo dõi, không riêng gì người trong đảng CS mà người ngoài như là các nhà đấu tranh cho dân chủ chức sắc cũng theo dõi sát nút tình thế diễn biến của đảng CS, phần nhiệm vụ không phải vì mong cho đảng tiếp tục cai trị mà phần nhiệm vụ mong thấy ngày tàn của đảng CSVN thôi! Đây là sự thật chứ không dối lòng, ve vãn mong chiêu đãi những người thức tỉnh sớm rời bỏ hàng ngũ đảng CSVN.

Nhìn chung cho dù phe cánh nào trong các nhân sự sau đây có triền vãng người nào hoạn nạn lên hàng chủ tịch nước như Nguyễn Tấn Dũng, Nguyễn Minh Triết, Hồ Đức Việt, Trần ng Tấn Sang, Lê Hồng Anh, Tô Huy Rứa, Nguyễn Phú Trọng đều cũng chỉ tái diễn màn đem rùa cũ để vào chiếc bình mới không hơn không kém! Có nghĩa là bọn chúng ta tài năng trẻ vẫn không thay đổi, vẫn coi nhân dân như những đồ vật, nô lệ mà họ quyên công dân chính đáng, và riêng với chức sắc tài chuyên chính Bức Kinh thì CSVN luôn tò tè theo sau làm phần tôi đòi, mặt mũi tai để cho chiên lịm càn rỡ trước mặt Bức Kinh, để mặt mũi cho quyền lãnh thổ và biên giới.

Hình ảnh một chiếc thuyền kéo theo hình ảnh một chiếc thuyền đang sóng sánh trên mặt nước. Bức Kinh sẽ luôn tìm cách tác động, bủa vây mọi nhân tố để lôi kéo đến với nó sắp đặt nhân sự của mình quyên hàng chủ tịch đảng CSVN, đây là sự thật không thể không nghĩ đến. Mặt nước lớn như Trung Hoa chức sắc luôn mưu tính khắp các nước như quanh vùng đi vào trong quỹ đạo kiểm soát của Bức Kinh; họ núp vào thị trường chính trị để tài của đảng CSVN đã luôn có hàng góc rổ đầy mồi lâu đời trong hệ thống Xã Hội Chủ Nghĩa với Trung Hoa là chủ đạo, và như là hiện nay hệ thống nhân sự trong hàng ngũ đảng CSVN đã len lỏi dày đặc gián tiếp của Bức Kinh mua chuộc, cài vào thì có cách gì mà Bức Kinh sẽ buôn tha không khắp, lôi kéo, cũng như núp trong

bóng tối giết dây, chđ nh ra các nhân vật thđt sđ tha thiđt đi theo đđđng hđđng có lđi cho Bộ Kinh. Nhđc đđn hđ thđng gián đđp, gđn đđy phđi kđ đđn nhân vật Nguyđn Chí Vđ nh hiđn là trùm mđt vđ Tđng cđc 2, đđy là mđt tay theo Bộ Kinh rõ rđt, Vđ nh là con rđ cđa cđu Tđng cđc 2 Vũ Chính, Vđ nh đđđc ông già vđ cđt nhđc, thẳng quan tiđn chđc lên nhđ điđu gđp gđo và sđm thay chiđc ghđ cho cha vđ vđ hđu theo phe cánh “Thái Thđđng Hoàng “Đđ Mđđi, Lê Đđc Anh, đđ tđng thao túng nđi bđ đđng CS và nđm giđ nhđng quyđn lđc trđng yđu cho phe nhđm này. Đđn giđ Vđ nh vđn thay cha vđ cai quđn tđng cđc 2 đđ kiđm soát cđ đđng, quđc phòng và quân đđi. Nguyđn Chí Vđ nh cùng nhóm “Thái Thđđng Hoàng“ đđ tđng bđ Võ Nguyên Giáp lên tiđng tđ giác vđ cái Tđng cđc 2 này nhđng nđi vđ vđn im re, bình chân nhđ vđi, đđ thđ Vđ nh còn đđđc phong quân hàm lên tđđng, coi Võ Nguyên Giáp không có kí-lô nào cđ. Vì biđt tđđng Giáp khó sđng qua trăm tuđi, đđu gì cũng sđp sđa xuđng lđ, nên phe cánh Nguyđn Chí Vđ nh cđ gđa đđđc vđ nhđng bđc thđ cđa tđđng Giáp lên tiđng tđ cáo suđt gđn mđt thđp niên qua vđ nhđng hành đđng sai trái cđa Tđng cđc 2 đđ gây nên nhđng hàm oan tại tiđng và làm mđt uy tín tđđng Giáp, riêng bè cánh Nguyđn Chí Vđ nh chđ ngđi cđđi và chđ thđi gian không bao lâu nđa tđđng Giáp sđ đi theo ông Hđ Chí Minh qua bên kia thđ giđi thì coi nhđ mđi viđc ông Giáp lên tiđng bđy lâu nay đđu sđ bđ chìm xuđng, không còn ai dđm hođc muđn nhđc tđi nđa! Có khác gì nhđng cđnh báo cđa tđđng Giáp vđ viđc đđ Trung cđng vào khai thác quđng Bauxite đ Cao nguyên Trung phđn, đđn Nguyđn Tđn Dđng và cđ Bđ chính trđ đđu đđ đđng thanh bđo rđng đó là đđ án chiđn lđđc lđn cđa đđng và hđ cũng gđa đđđc bđ ngoài tai hđt mđi sđ khuyđn cáo vô vđng cđa tđđng Giáp!

Ông Giáp là bđc võ tđđng chuyên nghiđp có tiđng tăm, nhđng xét vđ mđt hđu tđđng chính trđ thì thđt là mù mđ, bđt trí, không quyđt đoán đđđc nhđng cđ mđu tranh chđp, khuynh đđo, hđ bđ, thiđu điđu đđn sinh mđng và vây cánh đđng hđ Giáp bđ triđt hđ đđđi thđi Lê Duđn, Lê Đđc Thđ nhđ nhđng cái chđt đđt tđ cđa các tđđng Lê Trđng Tđn, Hoàng Thđ Thái; bđ giam cđm có các tđđng Lê Liêm, Đđng Kim Giang mà ông Giáp có phđi vì lý do muđn bđo toàn mđng sđng đđ an thân thđ hđđng nên cũng chđng hđ dđm lên tiđng bđnh vđc cho nhđng đàn em đđ tđng đđng hđ mình, đđ đđng nên sđ nghiđp tiđng tăm cho Giáp phđi có biđt bao nhiêu chiđn sĩ đđ hy sinh cho Giáp lên đđn tuyđt đđnh danh vđng “Nhđt tđđng công thành vđn cđt khđ”? Võ Nguyên Giáp không có đđđc cái hùng tâm tráng khí, cái cđ mđu nđi hđu trđđng chính trđ nhđ Lê Hoàn đđng nên nhà tiđn Lê, hay Lý Công Uđn đđng nên nhà Lý, hay ít ra nhđ vua Quang Trung lđy đđu Nguyđn Hđu Chđnh, Vũ Văn Nhđm, đđp tan mđi cđ mđu phđn lđan mđt cách không khoan nhđđng. Vì tiđn đđ Tđ quđc và Dân tđc là trên hđt cđ mà! Quân đđi phđi luôn có trách nhiđm bđo vđ dân tđc và tđ quđc trên hđt, chđ không thđ làm kđ mđt mù tai điđc, đi bôi tro trác trđu, vđ mđt làm hđ, làm tôi đòi ngu trung bđo vđ cho các chđ đđ mđc rđa hđi dân bán nđđc đđđc! Bao giđ Quân đđi Nhân dân mđi có mđt cuđc đđo chánh đđng nghĩa đđy? Hãy nhìn lđch sđ vđi gđđng sáng tiđn nhân nhđ vua Lê Đđi Hành, vua Lý Thái Tđ, vua Quang Trung đđ không đđ lđch sđ đđt nđđc chđu sđ yđu hèn và nđi thuđc vào Trung Hoa, vì yđu hèn đđng nghĩa vđi sđ mđt nđđc. Có mđt tđm gđđng tranh đđu cđa vđ anh hùng cách mđng Thđ Nhi Kđ là Mustapha Kémal đđ lđi câu danh ngôn bđt hđ thđ nghiđm bđng cđ cuđc đđi đđu tranh cho lý tđđng cách mđng đđng nđđc: “gđđm công lý có khi hđi kđ vô tđi, nhđng gđđm lđch sđ thì luôn giđt kđ yđu hèn“.

Tiêu nhân (đây phải hiểu là phi thánh trí, nhân nghĩa và đạo đức) nghiêm nhiên đứng ở chỗ thế nhứt trùm mặt với Nguyễn Chí Vĩnh, nhưng cái quan trọng của 2 này chính là có được những tài ba bên lĩnh vực các quan tình báo nội địa như CIA, KGB hay ít ra như các Tình báo Hoa nam của Trung Cộng? Binh pháp Tôn Tử có câu “Phi bỉc thánh trí không thể dùng gián điệp, phi ngũ ngũ nhân nghĩa không thể sai khiên gián điệp, phi ngũ ngũ có cơ mưu vì diu không thể lấy được sự thật của gián điệp”. Huống chi Nguyễn Chí Vĩnh qua góc gác hành tị tị, vô kế luật, vô đạo đức chính là kẻ tiêu nhân đức thế, nhưng có được đức u ốc gì quý lý, khuynh đạo và tị o phẫn, bất chấp mọi thủ đoạn, sẵn sàng trổ t h để phi ngũ ngũ trong cuộc tranh giành quyền lực cho phe cánh mình; chung quy Vĩnh bất lợi địa thế thế “tiên h th vi c ngũ”. Trong chiến thuật đồ n kẻ Vĩnh có thể giành được mọi thắng lợi để đá nhau trong nội bộ đảng CS để cũng có quy n lực cho vây cánh phe nhóm mình, nhưng trong dài hạn với các chiến lược tình báo quốc gia phải đi mặt với tình báo quốc tế và nhất là trong hoàn cảnh chiến tranh đang ng m ng m xảy ra giữa Việt Nam và Trung Cộng thì Nguyễn Chí Vĩnh chỉ như một ch n m đầy gi n g, làm gì có được thánh trí, nhân nghĩa và cơ mưu x d ng chiến tranh gián điệp thành công được! Tại mặt đã không có thì chính quân đội, quốc gia và dân tộc chúng ta phải nhận chịu m i tai hại a t k thù xâm lược bành trướng Bắc Kinh mang đến. Ai còn là học du c a t ng Võ Nguyên Giáp, nếu muốn rửa mặt nh c này thì phải thu c n m lòng câu châm ngôn “tiên h th vi c ngũ”. Nếu tiêu nhân ra tay trước thì chính còn ôm hận như ông Giáp suốt nhiều thập niên qua đã bị h nh c. Có thể gian t ng Giáp nghĩ chỉ x i n n c v i ch c v y ban trông coi dân số và kế hoạch gia đình, đã để dân gian câu ca dao đầy gi u c t đau lòng:

- Ngày xưa Đ i t ng c m quân, ngày nay Đ i t ng c m qu n ch em!

Thì còn đâu hùng tâm tráng khí của Lê Đ i Hành, Lý Thái T , Quang Trung...

Việt Nam đang vào v trí xung y u trong chiến lược phát triển Á Châu Thái Bình Dương, với nền kinh tế ng n g i p, h i s n và tài nguyên d u khí có sự t ng s n l n g qu c gia (GDP) đã chiếm trên phân nửa và còn v t cao hơn n a v i đà phát triển k ngh hóa. Do đó bất c m t cuộc sung đ t nào với Bắc Kinh ngoài Biên Đông đều ch n đ ng đà phát triển của Việt Nam. Bắc Kinh không những có tham vọng khu ng ch i Biên Đông mà còn có tham vọng khu ng ch i lãnh th và đ ng hóa dân t c Việt Nam. Để h a chiến tranh khó tránh khỏi khi t t c nh ng mâu thuẫn luôn ng m ng m b c phát vì các l i hành x bá đ o, tr ch th ng và b t công của Bắc Kinh. Trong chiến tranh dù nh hay nóng, vai trò của tình báo là diu t i h tr ng. Không có tình báo thì không thể biết ng i biết mình để tính toán những phi ng l n c chiến thế ng. Vì Việt Nam vào v trí xung y u trên tr ng qu c t đang có khuynh h ng phát triển vùng Á Châu Thái Bình Dương nên trong t ng lai sẽ là đ a bàn ho t đ ng m nh của các quan tình báo quốc tế. Lúc đó quốc gia nào thế t sẽ là đ ng minh của Việt Nam thì những ai dù có ho t đ ng tình báo cho các n n c đ ng minh v n đ c t i ng t t h n là trong hi n t i k nào thân Tàu đều đang b lên án, hu ng chi còn ho t đ ng tình báo cho kẻ thù truy n ki p Đ i Hán xâm chiếm, đ ng hóa dân t c đ t n n c ta thì muôn vàn phi b x t i ph n qu c tr c tòa án đ i

hình Quốc dân và Lịch sử.

Đột ngột Việt Nam chắc hẳn còn chưa hiểu rõ những hậu quả do tập đoàn Bắc Kinh thao túng chính trị và hàng ngũ nhân sự đảng CSVN trong chiến lược có lợi cho mình sách lược bành trướng của Bắc Kinh. Chúng ta vẫn còn nhớ kể từ khi 10 đảng CSVN trước đó, Bắc Kinh đã cử Góa Khán Lâm mang một số tùy tùng qua Việt Nam ngay vào những ngày họp đại hội đảng để tìm nhân sự lên thay các chức vụ Tổng bí thư, Thủ tướng, Chủ tịch nước và Chủ tịch quốc hội. Trong lúc họp hành bận rộn trăm bề mà hàng chấp bu CSVN cũng phải chờ đợi giờ không lẽ mà mình gặp tiếp nhận của Góa Khán Lâm. Bắc Kinh thật sự hạ giọng hách kinh hoàng các nhân vật chấp bu đảng CSVN rõ rệt; ngoài việc tiếp xúc chung với các nhân vật Tổng bí thư, Thủ tướng, Chủ tịch nước, Chủ tịch quốc hội, Góa Khán Lâm còn họp riêng từng người. Liệu hành xử như thế của công khai, với bí mật, úp úp mở mở như vậy và với vấn đề, biệt Góa Khán Lâm đã hạ hạ hay đe dọa gì với từng cá nhân chấp bu đảng CSVN? Thế rồi ai cũng đâm ra tò mò về sự của Bắc Kinh một cách hết sức vô lý. Riêng chính quyền Bush cũng có một phái đoàn qua Việt Nam để trấn an những người nào có ý thân với Mỹ, nhưng là trước đại hội 10 đảng CSVN của tuấn kiệt, còn Bắc Kinh thì ngang nhiên sang Việt Nam vào giữa ngày đại hội đảng CS. Coi bộ Mỹ như một kẻ nhát tay, sự mở một cách thân thiện phần ngoài da thôi, chứ Bắc Kinh thì chắc gì ai, càng thêm sâu vào tận lòng người ngũ đảng CSVN để như một hàng chấp bu đảng CSVN với chiến lược “16 chữ vàng” và “4 tại” đầy mê hoặc dối gian, thế mà không hiểu sao hàng chấp bu đảng CSVN vẫn luôn như một kẻ này của quan thầy lang băm Bắc Kinh một cách tin tưởng không ngừng.

Nhân sự lãnh đạo đột ngột phần nhiều đã do người ngoài như Bắc Kinh thao túng xếp đặt thì việc tranh thủ đòi chủ quyền quốc gia và biên giới, thềm lục địa, hải phận và các quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa thật còn đầy khó khăn, trong khi nội bộ dân tộc bị hao mòn bởi thế chấp chính trị và các tài sản tham nhũng nên không huy động được một nhân lực, tiềm năng phát triển đất nước. Quyền làm chủ và một dân số, chính trị, kinh tế, xã hội và văn hóa đã không có thì liệu đâu có được một do để lập cho đất nước?

Hôm nay một chủ quyền, sau đó đến một đất nước và tay Bắc Kinh là việc đang diễn ra một cách lằng lằng trong sự im lặng của đảng CSVN. Nhưng ai còn nghĩ đến tiền đề quốc, hay một sự còn của dân tộc thì không nên phó mặc việc riêng cho đảng CSVN. Chỉ khi nào toàn thể nhân dân Việt Nam có được một chủ quyền và dân số, chính trị, kinh tế, văn hóa và xã hội thì mới có thể tiến bước chung lòng xây dựng, phát triển đất nước được trong sự giàu mạnh đúng nghĩa, và bất cứ lúc nào cũng có thể vươn lên ngang nói chuyện thẳng với Bắc Kinh mà không phải sợ hãi gì nữa. Nói chung đó là một đất nước Việt Nam, dân chủ và phát triển tiến theo trào lưu văn minh nhân bản chung của nhân loại thì mới được sự đồng tâm, đồng điệu của thế giới, nhất là các nước tiến tiến dân chủ như Nhật Bản, Úc, Tây Âu và Hoa Kỳ thế tâm hướng cho một đất nước Việt Nam phú cường, tự do và trung lập.

